

[Udenrigsministeren]

Situationen på Cypern er fortsat meget vanskelig. FNs generalsekretærs mæglingsbe-
stræbelser mellem øens to befolkningsgrup-
per gør beklageligvis ingen fremskridt. På
denne baggrund har Sverige som bekendt
budet muligheden af en tilbagetrækning af
det svenske kontingent fra FNs Cypernstyr-
ke. Uanset hvilken endelig beslutning Sverige
måtte træffe, står det imidlertid fast, at den
danske Cypernstyrke opretholder sin aktive
tilstedeværelse, sådan som FN ønsker det.

Situationen i Mellemamerika er fortsat
kritisk. Fredsprocessen i området gør kun
langsomt små fremskridt og er yderst sårbar
over for tilbageslag.

I juni sidste år fremlagde de såkaldte Con-
tadoralande – Mexico, Colombia, Panama og
Venezuela – et revideret udkast til fredsakt
for de mellemamerikanske lande, som imid-
lertid på grund af uoverensstemmelser om
først og fremmest de sikkerhedspolitiske be-
stemmelser ikke har kunnet danne rammen
om enighed blandt de fem mellemamerikan-
ske lande.

Argentina, Brasilien, Peru og Uruguay
dannede som bekendt i 1985 den såkaldte
støttegruppe for Contadoragruppens fredsbe-
stræbelser. Netop dette aktive internationale
engagement i fredsprocessen kan i sidste en-
de blive den afgørende forudsætning for, at
der kan findes en varig fredelig latinameri-
kansk løsning på områdets mangeartede og
store problemer.

Denne erkendelse er også baggrunden for
den dialog med de mellemamerikanske lande
og Contadoralandene, som de Tolv indledte i
1984 i San José, og som senest er videreført
på udenrigsministermødet i Guatemala i fe-
bruar i år. Dette møde blev den første lejlig-
hed, hvor udenrigsministrene fra alle fem
mellemamerikanske lande sad ved samme
konferencebord siden Nicaraguas sagsanlæg
ved Den Internationale Domstol, og det var i
sig selv et væsentligt positivt resultat af de
Tolvs indsats.

Det var tilfredsstillende at notere sig, at
alle de latinamerikanske lande på konferen-
cen så klart understregede værdien af den
fortsatte dialog med Europa, og at det afslut-
tende kommuniké klart afspejler den fortsat-
te støtte til Contadoraprocessen til trods for
de vanskeligheder, processen møder.

Som supplement til Contadoralandenes
bestræbelser fremsatte den costaricanske

præsident, Oscar Arias, i januar i år et freds-
forslag, som med enkelte ændringer blev til-
trådt af præsidenterne for El Salvador, Gua-
temala og Honduras på et møde i San José
den 15. februar. Nicaragua blev inviteret og
har accepteret at deltage i et 5-nationers præ-
sidentmøde i Esquipulas i juni i år, hvor
præsident Arias' fredsplan vil blive drøftet.

Udgangspunktet i forslaget er etableringen
af en våbenhvile efterfulgt af en dialog med
alle oppositionsgrupper i de krigsførende
lande, amnesti for politiske forbrydelser, stop
for fremmed militærhjælp og påbegyndelse
af nedrustningsforhandlinger samt demokra-
tisering i regionen.

Der er ikke grund til at tro, at det kom-
mende møde i Esquipulas vil føre til øjeblik-
kelige konkrete resultater, men det kan da
konstateres, at parterne altså på ny er rede til
at tale med hinanden, og vi må sammen med
vore europæiske partnere og det internatio-
nale samfund som helhed holde parterne fast
på deres erklærede vilje til at finde en fredelig
regional løsning på de dybtgående og
mangeartede problemer i området.

Til slut vil jeg nævne, at Danmarks
ulandsbistand netop i år passerer en milepæl.
Den første danske ulandsbistandslov blev
vedtaget i 1962, og i de forløbne 25 år har
udviklingssamarbejdet gennemgået en kolosal
udvikling, ikke blot i økonomisk omfang
og i det konkrete, praktiske indhold, men
også i udenrigspolitisk betydning. Den kon-
taktflade og de samarbejdsrelationer, som i
denne periode er opbygget mellem Danmark
og den tredje verden, har føjet en helt ny
dimension til dansk udenrigspolitik.

Bistandspolitikken justeres og tilpasses
løbende udviklingslandene i et nært samar-
bejde med modtagerlandene og med de man-
ge forskellige dele af dansk samfundsliv og
erhvervsliv, som efterhånden er kommet til at
indtage en helt central plads i dette samvirke.
Det er forholdsvis sjældent, at der er behov
for at tage bistandspolitikken op til mere ge-
nerel revision i Folketinget. Sidst det skete,
var i 1983.

Folketinget vil imidlertid den 21. maj på
ny få lejlighed til at debattere bistandspoli-
tikken mere bredt. Jeg vil ved den lejlighed
give Folketinget en generel bistandspolitisk
redegørelse med udgangspunkt i rapporten
fra den såkaldte Brundtland-kommission om
miljø og udvikling. På den baggrund finder